Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Ca l'Angusto - Can Ricard

Cabrera de Mar

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Zona del Turó dels Dos Pins
Alçada:	190

Coordenades:

Latitud:	41.53217
Longitud:	2.38699
UTM Est (X):	448862
UTM Nord (Y):	4598017

Classificació

Número de fitxa	08029 - 74
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Antic Ibèric
Segle	IV-II aC
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Desaparegut
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Assentament (jaciment)
Observacions protecció:	POUM-75 i 107; (dins àrea BCIN Burriac)
Data aprovació:	dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari	CCAA 11906
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Obert
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris

Autoria de la fitxa Marc Guàrdia i Llorens
Data de registre de la fitxa: dl., 15/08/2016 - 02:00

Descripció

En el marc del Turó dels Dos Pins han aparegut nombroses restes arqueològiques, al marge de la més coneguda necròpolis homònima. La zona considerada com a "extramurs de l'oppidum de Burriac" ocupa l'anomenat turó dels Dos Pins; el cim i els vessants est i sud. Can Ricard: el lloc en qüestió és davant de Can Ricard, que s'aixeca al sud-oest de Burriac, entre la riera de Cabrera i el torrent del Castell, en un lloc amb bastant pendent. Es coneix que en data indeterminada, en aquest lloc, s'hi van excavar restes d'unes habitacions ibèriques, que no han estat publicades i de les quals s'ignora qualsevol detall. Can Borràs: és ubicat al vessant est del turó dels Dos Pins, en un terreny força pendent. Segons Pujol i García (1982-83), el grup de col·laboradors de Cabrera del Museu Arqueològic de Barcelona van excavar unes habitacions ibèriques en aquest punt. S'ignoren els detalls d'aspecte físic i cronologia. Ca l'Angusto: s'hi arriba per un trencall que es troba a mà esquerra, al final del Camí de Can Segarra. És tracta d'una zona d'un cert pendent, al vessant dret del torrent del Castell on, a finals de març del 1973, en construir-se un pou sec dins la propietat, aparegué una sitja que fou excavada per Josep López i Viñals i Josep Viñals i Cortés. Tot i que contenia materials antics, com una ceràmica àtica de figures roges, les peces més recents indicaren una amortització poc anterior al 100 aC. Torre i establiment ibèric del turó dels Dos Pins: el descobriment del conjunt edilici ubicat a la carena sud fou fortuït, arrel de l'espoliació per part de clandestins el 1986. Per aquest motiu, entre el 1992 i el 1995 s'hi excavà de forma programada. Fruit d'aquestes intervencions es pogué establir que es tracta d'un conjunt format per dos habitacles separats per una canalització, al costat d'una torre que tallava la canalització. La canalització, d'1'3 m d'amplada per 1 m de fons, estava tallada a la roca i devia tenir una sèrie de forats de pal en relació. Un dels habitacles es subdivideix en tres compartiments construïts en fases diferents. Fora de l'habitacle, una canalització més petita envoltava un del murs. S'hi van distingir fins a cinc fases: La primera, de la segona meitat del segle IV a.C., de quan es data la construcció dels habitatges, amb murs de sòcol de pedra i part alta de tovots, amb sòl de terra trepitjada i llar de foc. La segona, de la qual es documenta una remodelació dels dos habitacles a final del segle IV o primera meitat del III a.C. En aquesta etapa es construí la canalització, possiblement. La tercera és de mitjans segle III a.C., quan s'adossà una nova vivenda al primer habitacle. També es construí la potent torre de planta rectangular, dins d'una trinxera de fonamentació excavada a la roca, d'entre 1'8 i 2'2 m d'amplada i en alguns llocs 2 m. d'altura. El parament és de grans carreus treballats, calçats per altres de més petits, lligats amb calç. Per sobre del sòcol de pedres s'ha conservat part de l'alçat de la torre, d'una barreja de fang i petites pedres a manera de morter. Bona part de la segona vivenda quedà destruïda amb aquesta obra. La torre, que sembla exempta, està situada en un punt des del qual domina visualment la riera de Cabrera, des de l'embocadura fins més amunt del turó dels Dos Pins, probable camí de penetració des del mar. Això fa que els seus excavadors la interpretessin com un punt de guaita i control del territori. La quarta fase, de finals del segle III a.C., suposà la remodelació del primer habitatge. Finalment al primer quart del segle II a.C. s'abandonà el primer habitatge i segurament també es desmantellà la torre. El sector no fou novament ocupat. Un altre lloc on s'efectuaren troballes és sobre el turó dels Dos Pins. Segons informa Josep Viñals, en aquest punt del turó, s'hi va excavar un angle d'una habitació ibèrica, cap a finals dels anys 60, per part de Josep Viñals i Josep López.

Bibliografia

VIÑALS, J.. "Notícia sobre una sitja ibèrica trobada a Ca l'Angusto (Cabrera de Mar)". A: Sessió d'Estudis Mataronins. Mataró: Museu Arxiu de Santa Maria, 1995. Patronat Municipal de Cultura.